

De Geallieerde zorgen waren aan het eind van de oorlog terecht



Inundatiegebieden ten tijde van de bevrijding

De Duitse Festung Holland zou zich niet zonder slag of stoot overgeven. [Albert Speer](#), minister van bewapening, en [Seyss-Inquart](#) hadden in maart 1945 overleg over Hitlers bevel om in Nederland de tactiek van de [verschroeiende aarde](#) toe te passen [..]. Zowel Speer als Seyss-Inquart negeerde deze strategie van Hitler.

Seyss-Inquart vertrok snel naar Nederland om op 12 april gesprekken met de Geallieerden op te starten. Hij stond hulp aan de Hollandse burgers toe mits ze niet verder dan de Grebbe-linie zouden optrekken. Dit was een van de laatste pogingen om zijn goede intenties te tonen om eventuele

vervolgingen van zijn oorlogsmisdaden te ontlopen [..].

De volgende dag organiseerde Seyss-Inquart besprekingen met [Hirschfeld](#) en [Johannes Blaskowitz](#), commandant van de Duitse troepen in Festung Holland. Hij legde beide uit wat zijn plan was voor Nederland en dat hij Hitlers bevelen zou negeren. Blaskowitz had hier aanvankelijk als militair problemen mee, maar stemde uiteindelijk toch in met het plan. Wel zou hij Vesting Holland blijven verdedigen.

Terwijl de Canadese aanval bij Arnhem werd ingezet, begonnen Seyss-Inquart en Britse vertegenwoordigers gestaag aan onderhandelingen over het staken van oorlogshandelingen richting West-Nederland. Seyss-Inquart was de eerste die met dit verzoek kwam op 15 april. Indien de Britten instemden met het stoppen van hun oorlogshandelingen zou Duitsland geen verdere vernielingen en inundaties uitvoeren.

Terwijl West-Nederland honger bleef lijden, staakten de Geallieerden de opmars naar het westen ter hoogte van de Grebbeberg. De opmars naar het noorden bleef gestaag doorgaan. Tegelijkertijd werd er gesproken over de bevoorrading van de steden Rotterdam, Den Haag, Leiden en Amsterdam.

Na vier weken onderhandelen werd besloten dat vanaf 29 april West-Nederland vanuit de lucht bevoorrad kon worden. Wat toen volgde waren onderhandelingen tussen de Canadese generaal [Charles Foulkes](#), de Duitse generaal Blaskowitz en prins Bernhard over de overgave van Festung Holland.

Seyss-Inquart was Nederland inmiddels per boot ontvlucht. De eerder afgesproken wapenstilstand zou op 5 mei overgaan in een algehele capitulatie. Deze zou in Wageningen getekend worden, in hotel De Wereld. Uiteindelijk werd deze één dag later getekend in een landbouwhogeschool in Wageningen.

Blaskowitz kon niet op tijd aan alle eisen voldoen. Zo wilde hij zeker weten dat hij en zijn troepen niet in Russisch gevangenschap terecht zouden komen [...]. Ondanks dat de officiële capitulatie op 6 mei getekend werd, achtte West-Nederland zich op 5 mei omstreeks acht uur al vrij.



120.000 Duitse soldaten gaven zich over

De 120.000 Duitse soldaten die nog aanwezig waren in het westen van Nederland werden geleidelijk ontwapend. Op 8 mei trokken, na bijna vijf jaar bezet te zijn, geweest de Canadezen Den Haag, Leiden, Haarlem en Delft binnen.
